

fremmest i Kommunernes egen Interesse at yde en god Støtte til disse Stakler.

Lovforslagets § 13 omhandler Statstilskuddets Fordeling. Her følger Lovforslaget de gældende Regler, naar B-Afdelingen holdes ude af Betragtning. Uden at komme dybere ind paa dette Spørgsmaal skal jeg dog bemærke, at der vistnok bør ske en Ændring i denne Fordelingsmaade. Det kan nemlig ikke nægtes, at de Sygekasser, der er byggede paa Tanken om i Sygdomstilfælde at støtte Medlemmerne med en større daglig Pengehjælp, der endog kan stige indtil 2 Kr., og derfor nødvendigvis maa opkræve et stort Medlemsbidrag, der ikke kan udredes af de mindst bemidlede Personer, da ogsaa maa oppebære et forholdsvis større Statstilskud end den Femtedel af Medlemsbidraget, som Statskassen yder. Jeg vil bede det kommende Udvalg overveje dette Spørgsmaal, samtidig med at man undersøger, om Sygekassernes økonomiske Eksistens nu ogsaa er sikret ved det Tilskud, Staten for Øjeblikket yder, og som er foreslaaet her i Lovforslaget. Jeg nærer mine Tvivl paa dette Omraade. Jeg beder bemærket, at Lovforslagets § 19 kræver forøgede Ydelser til Medlemmerne, nemlig Sanatoriebehandling. Denne forøgede Udgift vil tynde meget stærkt paa Kassen. Hvor Sygekassen hidtil frivillig har paataget sig denne Byrde, har man søgt ved Genforsikring at sikre sig imod et altfor pludseligt og altfor voldsomt Angreb paa Kassens Midler. Kontingentet i disse Genforsikringer er noget forskelligt, men jeg kommer Sandheden meget nær, naar jeg sætter det til 50 Øre pr. Medlem. En saadan Udgift kan Sygekasserne ikke bære, hvor man i Forvejen har ondt ved at klare sig, og naar Forslagets § 12 udtrykkeligt kræver Dannelsen af en passende Reservefond — hvad jeg fuldt ud billiger —, er der for Sygekasserne kun een Vej at gaa, nemlig at forhøje Medlemsbidraget, og det turde dog være mindre ønskeligt. Det maa for os gælde om at kunne drage de lavest stillede Samfundsklasser med ind i denne Sygeforsikring, og Vejen dertil er vistnok ikke den at gaa til en Forhøjelse af Kontingentet.

Om det i § 28 omhandlede Raad, for hvilket Tvistigheder mellem Sygekasser og Læger kan indankes, skal jeg blot sige, at Tanken er meget smuk, men at jeg ikke tror, at Udbyttet blot i nogen Maade vil svare til Forventningerne. Jeg har den Opfattelse, at den Strid, der nu og da kan udbrude mellem Læger og Sygekasser, bunder dybere end i Pengespørgsmaalet alene. Jeg

kan tage fejl, det indrømmer jeg, og jeg vilde ønske, at det var mig, der tog fejl.

I øvrigt indeholder Lovforslaget flere smaa Forbedringer, som der kun er Grund til at være tilfreds med. Jeg skal blot nævne saadanne Ting som, at Aldersgrænsen for Optagelsen i Sygekasserne er nedsat til 14 Aar. Det kan bestemmes i Vedtægten, at Aldersgrænsen skal være 14 Aar. Herved imødekommer man et Krav, saavel fra Landbefolkningens som fra Bybefolkningens Side. Ude paa Landet kommer Børnene i Regelen straks efter Konfirmationen bort fra Hjemmet ud at tjene, og efter den nugældende Sygekasselov kan et saadant Barn ikke blive selvstændigt Medlem, thi forinden skal det være fyldt 15 Aar, og det taber ogsaa den Ret, det hidtil har haft til at sidde under Forældrenes Vinger, om jeg saa maa sige, idet det kun er de hjemmenværende Børn, Forsikringen gælder. I Byerne er Forholdet anderledes. Som Regel kommer en Dreng i Lære, medens han opholder sig i Hjemmet, og han kan da indtil sit 15de Aar blive ved med at nyde godt af Sygekassen ved den Sygekasseret, som Forældrene har erhvervet.

En anden Bestemmelse, som jeg ogsaa hilser med Glæde, er den, at Kommunerne uden højere Myndigheders Tilladelse er berettigede til at yde Medlemmerne af anerkendte Sygekasser Hjælp til Betaling af Medlemsbidraget. Om dette Punkt ønsker jeg at sige, hvorledes vi i min Hjemstavn har baaret os ad. Jeg har aldrig villet være med til at søge Kommunen om Tilskud til selve Sygekassen, maaske har det været forkert, men jeg fandt, at Kommunen allerede havde Byrder nok af Sygekassen ved sin Kørselspligt. Derimod har vi søgt hos Kommunalbestyrelsen at faa — og har hver Gang faaet et bestemt afgrænset Bidrag — Hjælp til at betale Kontingentet for fattige Mennesker, der havde alt for ondt ved at betale det Bidrag, som nu en Gang var stipuleret. Selvfølgelig fastholdt vi, at de skulde selv betale helst Halvdelen eller i det mindste Fjerdedelen af deres Bidrag. Jeg vilde ønske, at Kommunerne i Danmark vilde tage den Tanke op, som er nedlagt i Lovforslaget, om Retten til at yde Tilskud til Medlemsbidraget for fattige Medlemmer. De vilde derved gøre vel imod Medlemmerne og ikke mindst imod sig selv.

Endvidere er der i Lovforslaget foreslaaet, at Moderationen for Sygehusbehandling fremtidig ogsaa skal omfatte Bandedager, Ekstravagter og lignende Ydelser, og at Plejebørn, for hvem der ikke ydes Pleje-